

BABITSILLAG

5. ÉVFOLYAM - 5. SZÁM

2024. MÁJUS 23.

DIÁKNAP,
A FÖLD ÉS VÍZ
NAPJA,
UTAZÁSOK

AZ ÚJPESTI BABITS MIHÁLY GIMNÁZIUM DIÁKLAPJA

Amint a fenti plakáton is láthatjátok, a diáknapon sok-sok izgalmas, változatos programon vehettünk részt. Ezekből adunk most rövid képes-szöveges ízelítőt – a teljesség igénye nélkül.

Tarzan-park

A diáknapon a két ötödikkel a Tarzan-parkba mentünk. A Tarzan-park egy majdnem egy hektár kiterjedésű játszópark mászókkal, magas tornyokkal, különféle hintákkal. Az olyan embereknek, akik inkább szeretnének pihenni, rendelkezésére áll rengeteg pad, egy büfé, kiülős terasz és ingyenes wifi.

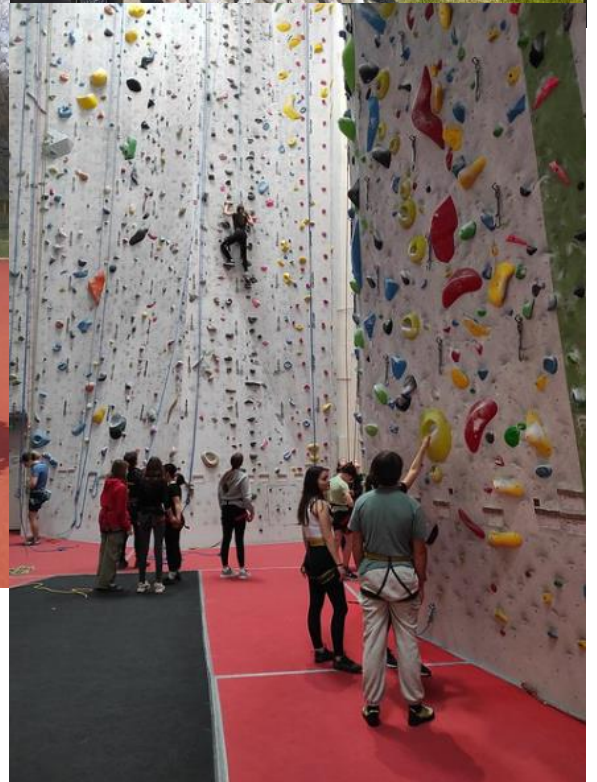
A helyen megtalálható WC, homokozó és nyaranta vízi-park.

Nagyon ajánlom mindenkinek, leginkább ötödikes kor alatt, de még ötödik fölött pár évvel is.

Jó szórakozást mindenkinek!

(Fecske Boglárka 5.b)

Váci kirándulás

A diáknapot mi Vácon töltöttük, ahol nagyon jól éreztük magunkat. Csapatosan jártuk a várost, érdekes feladatokat kellett teljesítenünk, feladatlappal a kezünkben... Bár a csapatoknak nem sikerült teljesítenie az összes feladatot az idő hiányában, mégis remek volt a hangulat, köszönhetően a tanároknak és a diákok hozzáállásának. Mi mindenkinek csak ajánlani tudjuk ezt a programot.

(Korcsmár Kiara és Várnay Gréta 9.a)

BABITS - FÖLD-VÍZ NAP

2024.04.23.

ÁPRILIS 22. 18.00 -20.00

ELŐZETES PROGRAM
FILMVEVETÉS ÉS BESZÉLGÉS AZ ALKOTÓKKAL,
KRISKA GYÖRGGYEL ÉS SZENDŐFI BALÁZZSAL
Észak-Pest természeti értékeinek múltja, jelene és jövője

8.15 - 9.45

Dr. Sárosnataki Miklós
- a MATE (Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem) tanszékvezetője

Mire IS jők a méhek? A megporzás jelentősége a méhek mézet készítenek, ami fontos élelmiszer. Az embereknek sokkal ritkábban jut eszébe róluk, hogy a póvénnyek megporzásában is jelentős szerepük van, és ezzel nagyon fontos tényezőt a természetünknek, magképzésnek...

8.15 - 9.45

Gyarmati László -
M(esterseges) I(intelligencia) a helyzet?

Az előadáson a generatív mesterséges intelligencia lenyűgöző világába nyerhetünk betekintést. Részletesen megvizsgáljuk, hol tart ma ez a terület és milyen izgalmas fejleményekre számíthatunk a közeli jövőben. A program során közösen ledezzük fel, hogyan képes egy M(esterseges) I(intelligencia) képességeket előállítani, zenét komponálni vagy akár értelmesen kommunikálni. Interaktív bemutatókon keresztül láthatjuk, hogyan oldanak meg a generatív modellek különböző kreatív és tudományos feladatokat. Sőt, az előadás végén ti magatok is kipróbálhatjátok majd ezeket a technológiákat!

8.15 - 9.45

10.15 - 11.45

Dr. Balog Zita -
fogszakorvos -
Szájhigiénia,
fogápolás

Martonné Czemel Katalin
- Kozmikus környezetünk

8.15 - 9.45

Bujdosné Hricisák Viktoria
- Ezerérett Japán

Japán a világ egyik legkülönlegesebb kultúrája, ahol harmonikus egyensúlyt képez múlt, jelen és jövő. A kulturális sokszínűség mellett ezáltal fény derül Japán gazdag természeti értékeire, földrajzi kincsére.

9.00 - 9.45

10.15 - 11.00
11.00-11.45

Iskolában az Erdő

10.15 - 11.45

Dr. Penyigei Erzsébet -
Kanada: Partis- és Sziklás hegységben

Útbeszámoló rengeteg képpel és élménnyel.

10.15 - 11.45

Bodó Antalné -
Sámánok, totemek, tabuk, és a mai betegjogok - A gyógyítás története.

Az előadás két részből áll. Az első rész áttekinti az orvoslás történetét, a másodikban pedig megismerhetjük, hogy ha egészségügyi problémánk van, akkor hova kell fordulnunk.

10.15 - 11.45

Mandácskó Zoltán (stúdió mérnök, PPKE ITK Vizuális Műhely) és **Dr. Zsedrovits Tamás** (egyetemi docens, PPKE ITK) **aMI velünk, nincs ellenünk**

Az interaktív előadásunk keretében megismerkedhetsz a mesterséges intelligencia alapjaival. Megvitatjuk, hogy hogyan tudod ezt az érdekes és hasznos technológiát a mindennapokban a hasznodra fordítani, és milyen kockázatokat rejt ezeknek az eszközöknek a használata.

További programok:
A 6. a a Hármashatár-hegyre látogat.
A 6. b a REX kutyaotthonban vesz részt foglalkozáson.
A 7. b a Határtalanul! programban vesz részt.
A 8. a és a 9. a a Teknós-tanösvényt járja végig.
A 9. c és 9. d a János-hegy természeti érdekességeit keresi fel.
A 10. c a Margitsziget titkait fedezi fel.
A 11. b a Római-partra kerekedik és tisztít meg egy szakaszt.
A 11. c és d földrajzossal a Váci cementgyárba látogatnak.
A 12. d a Katonadombon tisztítja meg a Dunapartot.

Aprócska élővilág a közvetlen környezetünkben

Április 22-én a Föld napja alkalmából két természetfilm megtekintésére nyílt lehetőségünk. Az esti vetítésen részt vettek a több-

szörös díjnyertes alkotók is, Kriska György, az ELTE egyetemi docense és Szendőfi Balázs természetfilmes.

Az első film a dunavirágzásról szólt. Hangzatos nevével ellentétben nem növényről, hanem szárnyas rovarokról, kérészekről beszélünk. Ismertebb változata a tiszavirág, amaz azonban jóval nagyobb méreteket ölt, hiszen a legnagyobb európai fajtáról van szó. Ezek az élőlények násztáncukról ismertek, melyet párzásuk idején járnak. Ekkor a víz felett hömpölygő, fátyolos áradatként kerिंगőznek a folyó békés szegleteiben.

Legnagyobb folyónk, a Duna viszont keresztülhalad a nagyváros, Budapest forgatagain is. A főváros vonzó fényei halálos csapdák a kérészek számára, hiszen a folyóvíztől eltávolodva, a part mentén, hidakon, lámpákon petéznek le, így elpusztulnak, és csökken a már eleve védett állomány. Az elbűvölő jelenség tehát a nagyközönség szeme előtt rejtve marad. Felmerült a kérdés, hogy hogyan lehetne biztonságosabbá tenni a körülményeket a

dunavirágok számára, és a megoldás hamarosan meg is érkezett. Megfigyelték, milyen spektrumú fény vonzza a leginkább a kérészeket, és felszerelték az első kérészvédő fénysorompót az Árpád hídra. Ez megakadályozza, hogy a rovarok elhagyják a folyó biztonságát nyújtó környékét, de mégis biztosítja, hogy – egyre növekvő számukkal a fővárosban – bekerüljenek a köztudatba.

A második film a közvetlen közelünkben készült, Újpesten. Egykor Pest északi része és annak környéke mocsarakkal, lápokkal, patakokkal és erdőkkel tarkított homokvidék volt. Majd a nagyarányú építkezések mély sebeket ejtettek a tájban. Tengernyi védett növény- és állatfaj élőhelye ez a terület, közülük mégis kiemelkedik a homoktövis, hiszen ennek egyetlen őshonos hazai állománya él itt.

Nagy hangsúlyt kapott a filmben a Csömöri-patak állatvilága is. Betekintést nyerhettünk a vízi élőlények mindennapi életébe, és megismerkedhettünk számos izgalmas és kevésbé ismert fajjal, mint a bűvárpókkal, bolharákokkal vagy a főgonoszként újra meg újra feltűnő vízikorpióval, a pataokban élő

populáció ellenségével. A közönség soraiból

többször felhangzott a kételkedő suttogás, miszerint ez a különleges, apró világ valóban csak egy utcányira tartózkodik tőlünk.

A film rávilágított, hogy a patakot számos helyen betonmederbe kényszerítik, sőt vannak szakaszai, melyek teljesen eltűnnek a tekintet elől. Alkotóink fel is fedezték a vízfolyás egy ilyen, föld alatti részét, és közben rátaláltak egy, a többitől döbbenetesen különböző rövid szakaszra, melyet meghagytak a maga természetes valójában.

A felvételen feltűntek azon önkéntesek is, akik fáradhatatlanul küzdenek azért, hogy a környezet természeti értékei fennmaradjanak.

A vetítés után feltehattük kérdéseinket a filmek készítőinek, és így az este egy kellemes hangulatú beszélgetéssel zárult.

(Fekete Lili 9.b)

A Föld napján az osztályunk a Teknős Tanösvényt járta be pár tanár kíséretében. A túra meglehetősen gyorsan véget ért, viszont a kevés idő alatt is sok érdekességet tudtunk meg a helyről a kirakott táblák segítségével – még a lidércfényről is szó esett.

(Korcsmár Kiara és Várnay Gréta 9.a)

Picit a méhészetről

Az iskolába lépve első utam a regisztrációs táblához vezetett, innen indultam tovább a

könyvtárba. Mikor beléptem, már rengeteg diák ült csoportokba rendeződve a kirakott székeken. Szinte mindenki érdeklődve várta a kezdést, bár akadtak, akik még ébredtek.

Körülbelül negyedóra múlva el is kezdődött az előadás. Az előadó, Sárospataki Miklós rövid bemutatkozással indított, majd elkezdte bemutatni a méheket. Megtudtuk, hogy rendkívül sok méhfaj él a világon, és egy-egy faj különböző növények porzására "specializálódott". Például egy rövid szájszervű méh nagyon nehezen fér hozzá egy hosszúkásabb virágú növény pollenjéhez. Persze rengeteg fajta virágú növény létezik. A sok különböző fajta virág pedig sok különböző méhfajt eredményez.

A folytatásban lelkes méhésznünk áttért a háziméh pontosabb leírására. Mint tudjuk, a háziméh adja a mézet, de ezen kívül sok más terméket köszönhetünk neki. Például a méhviaszt vagy éppen a méhpempőt, ami lényegében a méhanya tápláléka, valamint a lárvák is ezt fogyasztják fejlődésük első három napjában. Ennek emberi fogyasztása nagyon egészséges, és számtalan jótékony hatása van.

Ezután kicsit visszatértünk a különböző méhfajokhoz. Meglepő lehet, de csak hazánkban körülbelül 700 méhfaj él, ami, mondjuk ki, rengeteg. Azonban számuk sajnos egyre csökken.

Egyrészt a mezőgazdaságban használt növényvédő szerek, másrészt a globális felmelegedés is jelentős negatív hatással van picike mézelőinkre. Ez pedig hatalmas problémát jelent ránk, emberekre és az egész ökoszisztémára, a bolygóra nézve is. A méhek végzik ugyanis a beporzás jelentős részét. A legtöbb általunk fogyasztott zöldség és gyümölcs is a méhek miatt pihenhet a boltok polcain. Így hát nagyon fontos, hogy megvédjük ezeket az apró, ám annál hasznosabb kis rovarokat.

Szerencsére már nagyon sok gazda próbálkozik különböző, a méhekre nem káros vegyszerekkel vagy a vegyi anyagok használatának csökkentésével. Azonban ez korántsem elég. Nekünk, a városok lakosainak is oda kell figyelnünk arra, hogy minél kevesebb káros anyagot juttassunk a levegőbe. A széndioxid (képlet szerint CO_2) és a metán például nagyban hozzájárul az üvegházhatás kialakulásához és az ózonsztréteg vékonyításához.

Az előadás befejeztével teljesebb képet kaptunk arról, hogy mi folyik a körülöttünk lévő világban, és úgy gondolom, most már tisztábban látjuk, milyen fontosak az apró részletek. A piciny méhek méretük ellenére hatalmas szerepet játszanak az ökoszisztémában és a gazdaságban is. Éppen ezért el kéne gondolkodnunk azon, hogy mit teszünk megmentésük érdekében. Figyeljünk oda az ökológiai lábnyomunkra, és védjük meg a méheket!

(Fekete Liza, 8.b)

Író-olvasó találkozó

Az esemény egy komoly, négyfordulós csapatverseny után volt, amely versenyen Wéber Anikónak *A platánsor rejtélye* című művét dolgoztuk fel – az egyik babitsos csapat 3. helyezést ért el.

Ezen a napon a 6. óra után elindultunk Bodó Anna tanárnővel az író-olvasó találkozóra, amit az Újpesti Ifjúsági Házban tartottak. Ahogy beléptünk a tágas terembe, megláttuk Wéber Anikót, aki éppen aláírt néhány könyvet.

Először a verseny szervezője mutatkozott be, majd átadta a szót az írónőnek, aki elkezdett mesélni a könyveiről. Kiderült, hogy a tartalmuk mindig kapcsolódik Wéber Anikó életéhez: például *Az osztály vesztese* című kötet egy régi osztályáról szól. A *Ragacs a, hős kismacska* című könyvet még az öccsének írta gyerekként.

A Platánsor rejtélye főhőse pedig hasonlít az írónőre, legalábbis ő azt mondta, hogy a történetben saját magáról írt valós elemeket. Sőt elárulta, hogy még folytatja a sorozatot egy olyan könyvvel, ami az *Álmodó tornyok városa* címet kapta. Ebből az új könyvből fel is olvasott egy részletet. Mindezek után lehetett kérdezni a könyvről. Felmerültek ilyen kérdések is:

- Nefelejcs, a macska milyen ötlet által jött létre?
- Mi a kedvenc vicced?
- Hány éves vagy?

Ahogy elfogytak a kérdések, kígyózó sorokba álltak a gyerekek, hogy aláírást kérhessenek a könyvükhöz. A csapatok elvitték a versenyre készített kézműves munkáikat, és élményekkel tele indultak haza.

(Szilágyi Benedek Zalán 5.b)

Japán nap

Iskolánkban április 19-én tartottuk a hagyományos japán napot. A nap első két szünetében kimonókat, a japán nemzeti viselet darabjait próbálhattuk fel, fiúk és lányok egyaránt. A harmadik szünetben katana (magyarul: kard) harcművészeti bemutatót láthattunk egy diáktól. Nagyon érdekes és rendkívüli gyakorlatokat mutatott be, amelyeket japán harcosok végeznek. A negyedik szünetben pedig egy lenyűgöző és élvezetes táncot nézhettünk meg, amelyet Nahoko tanárnő (先生 sensei) és tanítványai adtak elő. Nagyon köszönjük ezt az élvezetes és izgalmas napot!

みなさん、どうもありがとうございます!

(Ladányi Márk 5.a)

ESN

Művészeti projekt Aix-en-Provence-ban

A francia Aix-en-Provence városába történő utazás volt az első ESN-projektem. Az utazás előtt nagyon izgultam; ugyan korábban már voltam külföldön a családommal, de soha nem kellett egyedül beszélnem egy másik nyelven. Mindezek mellett ez volt az első alkalom, amikor az édesanyám nélkül utaztam – természetesen egy felnőtt kíséretében, Bodó Anna tanárnővel, hiszen még csak 15 éves

vagyok –, ráadásul repülőgéppel.

A repülőút jól telt, mivel hajnalban ment a gépünk, így az út nagy részét végigaludtuk. Amikor megérkeztünk a repülőtérre, gyorsan megtaláltuk az untunkat a kijáratához. A fogadócsalád már ott várt rám; Pierre-Louis, az édesanyja és a két féltestvére. Mindannyian nagyon kedvesek voltak, az utamról kérdezgettek, mindig ügyeltek rá, hogy beszéljenek velem. A két kisebb gyerek nem tudott angolul, de nagyon aranyosak voltak, és szívesen játszottak velem egész héten.

Az első nap, hétfőn bementünk a város legrégebbi részébe, ahol körbevezettek engem, és érdekes történeteket meséltek a városról, még egy gyönyörű templomba is bevittek, ahol hallottunk egy rövid orgonajátékot. Majd beültünk egy kicsi kávézóba, és beszélgettünk. Délután pedig elmentünk egy kis faluba.

A második nap korán keltem, és gyorsan felöltöztem. A többiekkel az iskola előtt találkoztunk, ahol a szervezők is bemutatkoztak. Mindannyian kedvesek voltak, és körbevezettek minket az iskola épületében, ami gyönyörű volt. Az egész egy nagyon régi kolostorépület, és rengeteg falfestményt lehet találni, és az egész a város belső, régi részében található. Dél előtt csoportokra osztva játszottunk, ismerkedtünk egymással, ami szerintem jól sikerült. Majd később megtartottuk az előadások egy részét. (Mindenki készült egy előadással az iskolájáról, városáról.) A diákok érdekesen és folyékonyan beszéltek. Délután volt egy egyórás ebédszünet, ami alatt Pierre-Louis elvitt engem egy apró étterembe, ahol megebédeltünk, aztán pedig visszamentünk az iskolába. Délután meghallgattuk az iskolai kórus előadását, és egy térkép és némi leírás segítségével, csapatokba állva kerestük meg a város látványosságait.

A harmadik nap busszal mentünk a „Château La Coste” művészeti központba. A nap elején ugyan esett egy kevés eső, de a későbbiekben végig meleg, napos időnk volt. A művészeti központot egy idegenvezetővel jártuk körbe, aki elmagyarázta a művek keletkezését és jelentését. A túra befejezésével leültünk piknikezni egy pavilon alá. A délután folyamán egy drámaszakos tanár tartott nekünk foglalkozást, ahol sok nevetés közben egy francia vers soraival kísérleteztünk mind franciául, mind az anyanyelvünkön, miközben a hangunk kiengedésére fektettük a hangsúlyt.

A harmadik nap busszal mentünk a „Château La Coste” művészeti központba. A nap elején ugyan esett egy kevés eső, de a későbbiekben végig meleg, napos időnk volt. A művészeti központot egy idegenvezetővel jártuk körbe, aki elmagyarázta a művek keletkezését és jelentését. A túra befejezésével leültünk piknikezni egy pavilon alá. A délután folyamán egy drámaszakos tanár tartott nekünk foglalkozást, ahol sok nevetés közben egy francia vers soraival kísérleteztünk mind franciául, mind az anyanyelvünkön, miközben a hangunk kiengedésére fektettük a hangsúlyt.

A negyedik nap Marseille városába vettük az utunkat, szintén busszal, ahol meglátogattuk a Mucem időszakos kiállításait. Majd felsétáltunk a múzeum tetejére, ahonnan gyönyörű kilátás nyílt Marseille-re is. Piknik előtt sétát tettünk a kikötő térségében, majd felmáztunk az egyik régi városfalból visszamaradt bástyára, ahonnan az egész kikötőt beláttuk. Evés után bejártuk a város azon részét, amely a II. világháború bombázásait is túlélte. Az egész gyönyörű volt, növények az utcán, hangulatos teraszok, kávézók, boltok. Lesétáltunk egészen a kikötőig, ahol egy órát szabadon eltölthettünk. Sokat beszélgettünk, fagyiztunk, és még egy csapat utcatáncos előadását is elcsíptük. Az út visszafelé beszélgetéssel telt.

Az ötödik nap elmentünk a Roques Hautes-hoz. Busszal elvittek minket a hegy feléhez, ahonnan elsétáltunk egy gyönyörű tisztásra. Itt volt egy kis szabadidőnk, mielőtt megérkezett volna a rajziskolában tanító tanár, aki nekünk is előadást tartott. Nagyon érdekes volt, az előadás főleg a színelméletről szólt, majd ki kellett választanunk valamit a tájban, amit meg akartunk örökíteni, és azt olajkréták segítségével papírra vinni. A művek befejeztével nekivágtunk egy kicsit túrázni, és elértünk egy iszonyúan magas duzzasztógáthoz, amelynek tetejéről gyönyörű kilátás nyílt. Miután visszaértünk a tisztásra, rögbiztunk egyet, ami vicces volt, hiszen a

többségünk még soha nem játszott, én sem. Szerintem nagyon érdekes, mert nagyon fontos benne a csapatjáték... Este pedig a stadionban megnéztünk egy rögbimeccset. Személy szerint én még sohasem voltam stadionban, de az élmény elképesztő volt. Nagyon élveztem, bár voltak pillanatok, amikor nem nagyon tudtam, hogy mi történik. Pierre-Louis azt mondta, hogy ő már sokszor látott rögbit, de még néha ő se tudja, mi folyik a pályán, szóval nem csoda, hogy mi is össze voltunk zavarodva néha. A meccs végén Provence győzött.

A hatodik napon később keltünk, és ott-hon reggeliztünk. Pierre-Louis lebetegedett, így délelőtt főleg otthon pihentünk és beszélgettünk, ami szintén jó volt. Céline, az anyuka kivitt engem a repülőtérre, ahol találkoztam Bodó Anna tanárnővel. A reptéri ellenőrzésen gyorsan átértünk, és még volt időm egy kis vásárlásra is a boltokban. A felszállásig sokat beszélgettünk a tanárnővel.

Összességében nagyon élveztem az utat. Szerintem életem egyik legjobb élménye volt.

Ami nagyon jó az ESN-ben, hogy összehozza az embereket, országokat, és lehetővé teszi, hogy akár csak pár napig is, de megpróbáljunk helytállni egy másik országban „egyedül”. A diákok elképesz-

tően kedvesek voltak, és rengeteg élménnyel gazdagodtam. Mindenkinek tudom ajánlani, aki bizonytalan, hogy jelentkezzen, mert megéri kipróbálni magadat és világot látni.

(Kocsis Adrienn 9.c)

Egy csodás ESN-hét Portugáliában

Minden azzal kezdődött, hogy Wiedemann Krisztina tanárnő szólt nekem, hogy lesz Liszabonban egy ESN-program, a "Blue Week".

Én ezt a remek hírt örömmel fogadtam, és jelentkeztem a sulis honlapján.

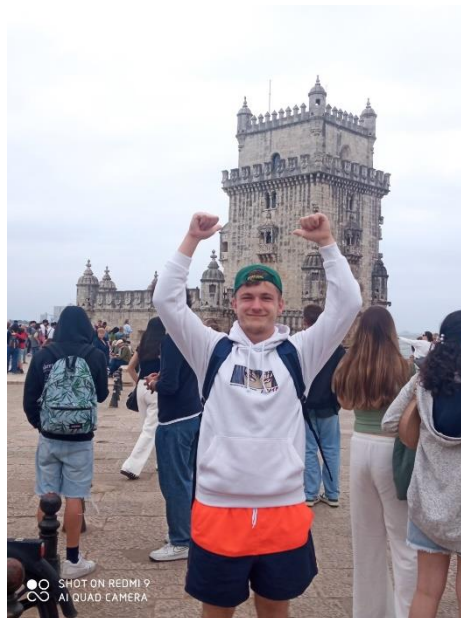
A nagy utazás előtti hetekben már lelkesen vártam, hogy indulhassak. A sulinkból csak egyedül mentem, de az út során számos havert szereztem.

Maga a program április 14-19-ig tartott. Már előző nap este megérkeztem a luzitán fővárosba, és a rendkívül kedves és jófej befogadó család jóvoltából még aznap egy Benfica-meccsel indítottam a rendkívüli kalandot.

Másnap irány a Colégio de Valsassina sulis iskolánk partnerintézménye. Itt a vendéglátóm, Antonio körbevezetett, és elmondta többek között, hogy ide 1.-től 12. osztályig járnak a gyerekek. Majd találkoztunk a többiekkel, és néhány sráccal már hamar megtaláltuk a közös hangot. A cserediákok Finnországból, Törökországból, Olaszországból, Lengyelországból, Németországból, Hollandiából, Franciaországból, Erdélyből és Magyarországról érkeztek. Együtt is körbejártuk az iskolát néhányan, majd mindenki (egyedül vagy csoportokban) bemutatatta az iskoláját, és hogy honnan jött. Délután egy kiadós ebéd és kis passzolgatás után elmentünk megnézni az Oceanariót. Számos halfélét, ráját, sügért, naphalat, sőt még cápát is láthattunk. Számomra a legkedvesebbek a pingvinek voltak.

Kedden két óceánparti portugál kisvárosba, Sintrába és Cascaísba vezetett utunk. Sintrában a királyi család nyári rezidenciáját látogattuk meg. Ez a nagyszerű, pompás épület felemelő látványt nyújtott. Kipróbáltunk egy helyi desszertet is, a travesseirót. Cascaísban egy gyönyörű parkban közösen piknikeztünk, beszélgettünk, társasoztunk, fociztunk.

Szerda reggel talán a legjobban várt program előkapujában álltunk, hiszen egy kb. 1,5-2 órás buszút után kipróbáltuk a szörfözés felemelő és olykor leejtő élményét. 😊 Én még soha nem próbáltam korábban, de igyekeztem. Lehetőség nyílt még strandfocizásra, röpzésre, de voltak, akik csak elnyújtóztak, és csodálták az óceánt. Teljesen megfogott minket ez az életérzés. Később kiderült, hogy nagyjából mindenkinek ez volt a kedvenc napja.

Csütörtökön Lisszabon tartalmas történelméből kaptunk ízelítőt, majd a téren összeverbuválódtunk csapatokba, közösen fedeztük fel a környéket. Ezután egy gyönyörű várat, a Castelo de S. Jorgét látogattuk meg, nem feltétlen annak elfoglalása céljából. 😊

Elérkezett az utolsó nap, de még nem a búcsúzás ideje, hiszen előtte még különböző programokban vettünk részt. Elutaztunk Belémbe, egy portugál kisvárosba, ahol a hagyományos, több évszázados édességet, a Pastel de Belémet próbáltuk ki. Sétálgattunk, láttunk egy gyönyörű templomot, kinti kertet, majd a híres tornyot is. Később visszatértünk a sulisokhoz, itt elbúcsúztunk egymástól, de még nem végleg. Este újból összegyűlt a kis csapat, hiszen egy lakomával felérő közös vacsora során emlegettük fel az együtt szerzett gyönyörű

emlékeket. Majd újra a sporté volt a főszerep, már aki szerette volna. Ezután

visszatértünk az ebédlőbe, és megkaptuk a búcsúajándékunkat: egy kis jegyzetfüzetet, egy „Blue Week”-es papucsot és egy oklevelet, hogy sikeresen teljesítettük ezt az élmény- és programgazdag, felejthetetlen hetet. Majd az iskola parkolójában könnyes búcsút vettünk egymástól, hiszen rövid idő volt az 5 nap, de mégis számos haverság, barátság, miegymás kötődött. 😊

A többiek másnap indultak haza, de én nagyon szerencsés voltam, és még egy napig élvezhettem a mediterrán életérzést. Antonióval megnéztük a Benfica focicsapat múzeumát, majd este a családdal egy étterembe mentünk, és még egy könyvesboltba is ellátogattunk.

Utolsó nap viszont nekem is mennem kellett, hiszen nem volt időgépem, viszont indult a gépem. Elbúcsúztam hát a befogadó családtól, akiknek és a szervező tanároknak nagyon hálás vagyok ezekért a csodás, életre szóló és felejthetetlen élményekért.

Egyik szemem sírt, másik nevetett, hogy eljött a búcsú és a hazaindulás ideje. Egyrészt már hiányzott a hazám, a családi fészek, az itteni életem s a sulis, másrészt viszont maradtam volna

még, mert tényleg nagyon emlékezetesre sikerült ez a néhány nap.

Ajánlom Nektek is, kedves Olvasóim, hogy próbáljátok ki az ESN-programot, több országba is szerveznek utat. Keressétek bizalommal Jeremendi Andrea és Wiedemann Krisztina tanárnőket, akik mindenféle tájékoztatást és segítséget megadnak Nektek ahhoz, hogy Ti is részese lehessetek egy ilyen életre szóló kalandnak.

(Izsó Róbert, 12.d)

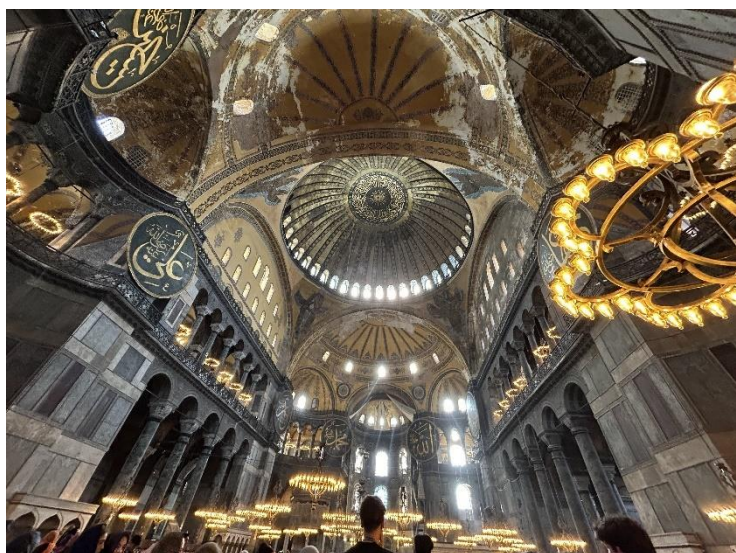
ESN Isztambulban

Idén március 18-22. között volt szerencsénk részt venni az ESN törökországi tagintézményének egyik programjában. Az Istek Belde Okullari isztambuli projektjét „Gender Equality” címmel rendezték meg a Boszporusz tengerszoros ázsiai partján.

A programunk a nemek közti egyenlőségről, a nők és a férfiak társadalomban betöltött szerepéről szólt, arról, hogy az élet különböző területein milyen elvárásokat közvetít a társadalom a lányok és nők, fiúk és férfiak felé, a nemi szerepek milyen nyomást helyezhetnek a nőkre, férfiakra.

Előadásokat hallgattunk meg a kitűzött témakörökben, majd csoportokban vitázva tárgyaltuk meg a kérdéseket. Sajnos többször is előfordult, hogy valamennyien ugyanazon az állásponton voltunk, így igazi vita nem tudott kialakulni. Az egyik felvetés például a fizetett menstruációs szabadság bevezetésének lehetőségéről szólt – az ismert spanyolországi példa nyomán.

Isztambul kulturális sokszínűségét azon a

napon volt alkalmunk megismerni, amikor a szervezők átvittek minket az európai oldalra, és

megnézhettük a legcsodálatosabb bizánci építésű ortodox bazilikát, az Hagia Szophiát, és elsétáltunk a világ legnagyobb zárt bazárjába, a Fedett vagy Nagy Bazárba, ahol tömérdek mennyiségű fűszer, tea, ruha és ékszer várt ránk. Emellett kipróbáltunk mindenféle finom török ételt, amivel csak találkoztunk.

A társaság vegyes volt, mert páran nem beszéltek olyan szinten angolul, ami szükséges lett volna a téma megtárgyalásához, de ennek ellenére

szabadidőnkben sikerült kialakítanunk egy összetartó csapatot, akikkel azóta is tartjuk a kapcsolatot. Például nagyon jól összekovácsolt bennünket az, amikor közös erővel próbáltunk tiramisut készíteni furcsa hozzávalókból az egyik délután.

A diákp partnereinkkel nem volt szerencsénk, mert nem ugyanazokat a nézeteket képviseltük, viszont a családjaik nagyon befoгодóak voltak, és mindent megtettek annak érdekében, hogy otthon érezzük magunkat náluk.

Olyanoknak ajánljuk ezt a programot, akiket ténylegesen érdekel maga a téma, mivel a vitanapokon kívül nem volt részünk sok városnézésben vagy egyéb iskolán kívüli programban.

(Feró Imola, Simao Gabriella 11.d)

Határtalanul

A 7.a erdélyi utazása

Az osztály április 24-én, 6:40-kor izgatottan gyülekezett az iskola előtt, s mikor odaért mindenki, elindultunk a busz felé. A buszút nagyon hosszú volt, de ennek ellenére egyáltalán nem volt unalmas, kísérőtanáraink különböző játékokkal és feladatokkal szórakoztattak minket. Első állomásunk Nagyszalonta volt, ahol az Arany-szobor megkoszorúzása előtt elszavaltuk *A walesi bárdokat*, majd megtekintettük az Arany János Emlék-múzeum kiállítását is. A buszból legközelebb Nagyváradon szálltunk ki, ahol

érintve Királyhágót, Csucsát és Bánffyhu-nyadot. Innentől a Diakónia Villában szálltunk

meg 3 napig.

Harmadik nap Kolozsvár belvárosát néztük meg. Először Mátyás király szülő-házánál voltunk, ezután a kolozsvári János Zsigmond Unitárius Kollégiumot jártuk körbe, amelynek igazgatója vezetett min- ket egész nap. Az iskola egyszerűen tíz nyelven beszél, van saját múzeuma, temp- lomterme és színháza egy épületen belül. Délután a Házsongárdi temetőn sétáltunk végig, ami sokkal, de sokkal szebb, mint amit az interneten lehet látni róla.

A 4. napon elmentünk Tordára, ahol a Tordai Sóbányába látogattunk, majd meg- ebédeltünk. A pihenő után átmentünk a Tordai-hasadékba, kifáradtan buszoztunk

megnéztük a székesegyházat és a mellette lévő múzeumot. A nap este a nagyváradi Posticum Vendégház volt a szállásunk, ami az egyik legszebb szállás volt, ahol valaha jártam.

Reggel a testvérosztállyal találkoztunk, és velük töltöttük az egész délelőttöt. Meséltünk egymásnak az iskoláinkról, magunkról, majd elsétáltunk a Körös-partra, ahol számhábo- rúztunk. A két osztály nagyon gyorsan össze- hangolódott, mindenki elkezdett barátkozni egymással. Utána elindultunk Kolozsvárra,

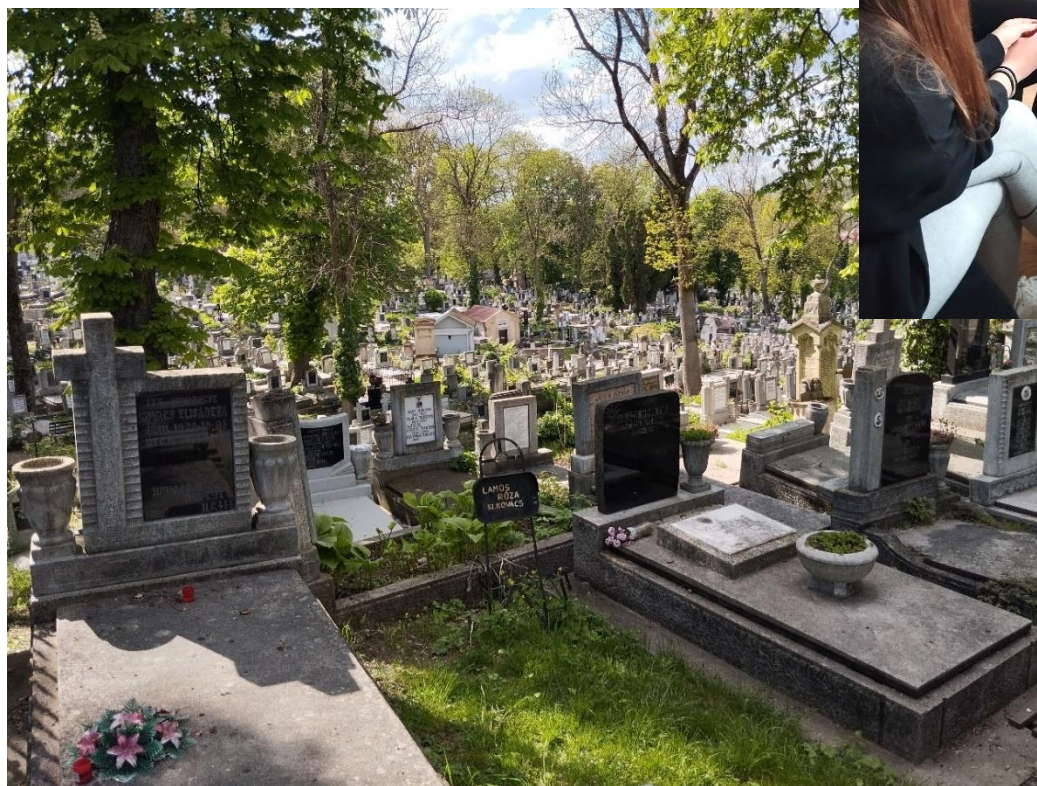

vissza a szállásunkra. Mindkét helyszín nagyon szép volt.

Vasárnap reggel összekapoltuk minden cuccunkat, és beültünk a buszba, de természetesen nem egyből hazafele indultunk. Először Torockón álltunk meg, ahol megnéztük a vízimalmot, és megcsodáltuk a házak mögül bőven kilógó hegyeket is. Mivel Érdmindszenten zárva volt az Ady-ház, ezért Zilahon koszorúztuk meg nagy költőnk szobrát. Egy telítő ebéd után elindultunk iskolánk felé, s mivel sokan nagyon elfáradtunk már, az osztály nagy része aludt egy jót a buszban. Mire elértünk a határhoz, már rég ébren volt mindenki, énekeltünk, beszélgettünk, neveltünk az úton, aminek az is hozzáadott a hangulatához, hogy sötétedett, így fel lettek kapcsolva a különböző színű lámpák.

A kirándulás alatt voltak veszekedések, rosszulétek és kisebb balhék is, de ez az út mégiscsak jobban összekovácsolta az osztályt.

(Bukovinszky Adél és Eszenyi Benedek 7.a)

Kultúr-ajánló

Így festetek ti

A cím biztosan ismerősen hangzik, igaz? Főleg akkor, ha már az irodalomórákon hallottatok Karinthy Frigyes *Így irtok ti* című munkájáról. Ebben a művében Karinthy több ismert költőről irodalmi karikatúrát írt. Ez hozta meg számára az áttörő sikert. Érdekes volt, mikor kedves magyartanárnóm, Pappné Honti Mária tanárnő a 12. osztályos irodalomórákon egy-egy ilyen Karinthy-verset olvasott fel, és nekünk fel kellett ismernünk, hogy éppen kit parodizál az író. Hol a stílus, hol a szóhasználat, hol a vers egészének humora utalt arra, hogy éppen kiről van szó... Megvettem magamnak ezt a könyvet, mert még több költőt szerettem volna megismerni Karinthy humoros versein, prózáin keresztül. Ha van kedvetek, Ti is olvassátok el a közelgő nyári szünetben! Sőt meg is próbálkozhattok kedvenc költőtök stílusában megírni úgy egy-egy verset, hogy utána bárki felismerhesse, melyik költőt utánoztátok.

Amiről viszont most írok, az nem az irodalom. Ugyanis Karinthy *Így irtok ti* analógiájára született a kortárs festőművész, Posta Máté *Így festetek ti* önarcképsorozata 2014-ben, mely szintén nagyon érdekes, és a festészet világába kalauzol el minket. Mily meglepő! 😊 A séma ugyanaz: jelen esetben van a festő, aki önarcképeket fest magáról, és ezen önarcképek mind-mind más festő stílusában készülnek. Ha

jártas vagy a festészetben, akkor meg fogod tudni mondani, hogy éppen Van Gogh, Picasso, Schiele, Velázquez, Rembrandt, Dürer vagy más ismert festő stílusában festette-e meg magát a festőművész. Többek között ezt a képsorozatot is láthatod a néhány nappal ezelőtt nyílt Budapest Art Bridge (V. Kossuth Lajos u. 10.) kiállításon, ahol Posta Mátétól láthatsz még budapesti városképeket, melyeken az ablakok tükröződő felülete megsokszorozza a látványt, és Velence málló falait és feliratait is megismerheted közelebbről a nagyméretű festményeken.

Ha ellátogattok erre a kiállításra, akkor a kortárs Szabó György szobrászművész kisplasztikáit is megcsodálhatjátok. A kiállítás címe: Repetitív konstrukciók. S bár ezen kiállításon nem tudjátok megtekinteni, de Posta Máté 200 x 400 cm méretű olajfestményére hívom még fel a figyelmeteket, melynek címe *A 13 aradi vértanú*, s ami a festőművész diplomamunkája volt. A kép a MTA Debreceni Akadémiai Bizottság dísztermében van állandó jelleggel, de jelenleg a kiskunhalasi Thorma János Múzeumban van kiállítva.

Remélem, kedvet kaptatok festményeket nézegetni s készíteni. Közeleg a nyári szünet, érdekes lehet magatokról önarcképet festeni, majd megpróbálkozni a kedvenc festőtök stílusában is mindezt megalkotni. Kedvcsinálónak bemásolom Nektek Posta Máté *Így festetek ti* (2014) képsorozatát. Jó munkát, csodás alkotásokat kívánok Nektek! (Izsó Robi 12.c)

Lenyűgöző cseresznyefák

Sziasztok! Ebben a cikkben egy olyan helyet szeretnék bemutatni nektek, ami engem teljesen lenyűgözött: a Tóth Árpád sétányt.

A sétány Budapest 1. kerületében, a Budai Várban található, gyönyörűséges japán díszcseresznyefák szegélyezik. A cseresznyefák tavasszal virágba borulnak, ráadásul a kilátás sem elhanyagolható. A sétányról a város budai oldalát csodálhatjuk meg, ami naplementében lenyűgöző. A várból természetesen a pesti oldal is látszik. A Kapisztrán téren található Mária Magdolna-toronyból teljes körpanoráma tárul elénk. Szerintem a Tóth Árpád sétány gyönyörű, nem csak cseresznyevirágzás idején, a cseresznye- és gesztenyefák kellemes árnyékot nyújtanak és a Vár területén még egy Kolodko-miniszobrot is lehet találni, a Kockásfülű nyulat.

Bátran ajánlom mindenkinek ezt a kirándulást, aki szereti a természetet, és ki akar kapcsolódni. A cseresznyefák április közepe táján nyílnak, aki teheti, mindenképpen látogasson el ebben az időszakban a Tóth Árpád sétányhoz!

(Kató Antal 5.b)

Így írunk mi...**Bukovinszky Adél: A törpe és a tünde**

Álmok végén, képzeld
Élt egyszer egy törpe
Ő szerelme volt
Az aranyhajú tünde

Világukban minden
Boldog volt és színes
Repkedtek a lepkék
Mindenféle színben

Ragyogott a felhő,
Csillogott a levél,
Világító virágok közt
Mindent elfeledtél

Egy baja volt törpénknek;
Nem látta tündéjét
Mert a hegyes fülű szépség
A fák tetejében élt

Ott élte napjait,
A napfény erdejében
Törpénk szíve majd
meghasadt
A lombok sötétjében

Egyszer régen, meglátta őt,
Az aranyhajú tündét
Már felismeri ezer közül
Az ő szíve csücskét

Mindennap megkeresi
A magas fákra nézve,
Mikor megtalálja, azt
álmodja:
Belenéz szemébe

Már évek óta egy napja sem
Szólt ám senki másról,
Csak az aranyhajú tündéről,
Ki különb minden mástól

eMAG

Országukban új nap virradt,
S a törpe újra az égre néz:
Azt hitte káprázik szeme..
Mit látott? A tünde közeledtét

Minél lejjebb s közelebb
Járt szépséges tündénk,
Annál bolondabb lett
A szerelmes törpénk

S mielőtt a tünde
Földet ért volna,
A törpe elkapta,
S körbeforgatta

Kíváncsi volt, szerették
Is lüktet-e szíve
Szinkronban az övével
Mi majd meghasadt érte

Kis kezét a mellkasára
Tette tündéjének
S több helyen is megnézte,
De szívét nem érezte

Odahajolt fülével,
S mély csendet kért
Majd földre roskadt s elengedte
Élete szerelmét

Szemeiből könnyei
Folytak, mint a patak
Azok eresztették
Az erdei tavakat

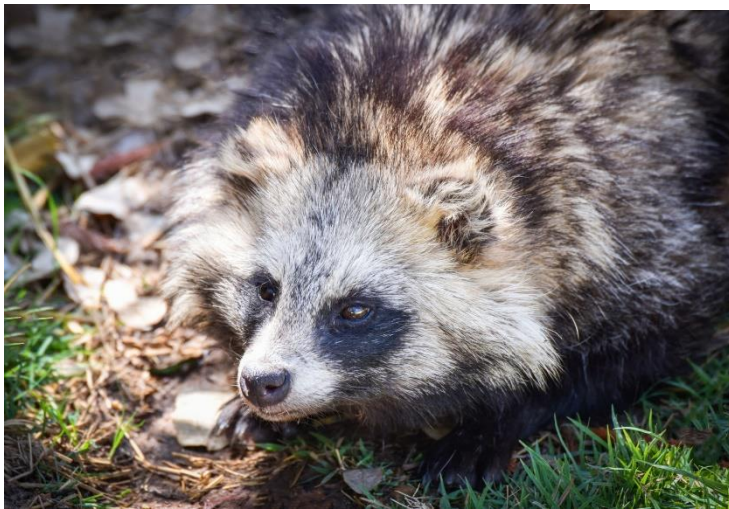
Falevelek Japánból – I.

Rovatom ebben a BabiTsillag-számban veszi kezdetét. Címe Falevelek Japánból. Terveim szerint a japán kultúrával kapcsolatos különböző érdekességekkel fogok szolgálni a Tsillag hasábjain.

A rovat elnevezése összefügg a japán mitológia fontos állatával, a „tanuki”-val – Japánban így nevezik ezeket a mosómedvéhez hasonlító, mégis azokkal nem összetévesztendő kutya-szerű állatokat, nyestkuttyákat, kiknek még saját „szuperképességük” is van: mikor falevelet helyeznek a fejükre, bármivé válhatnak, csak a képzelőerejük szab határt... A későbbiekben írok még a tanukikról.

Yokai Mania

Érdekességek a mangákról

A *manga* szó japán eredetű. Azt jelenti: képregény. Hiraganával (japán betűkkel) írva: まんが. Mangát Japánban készítettek először a 12. században, amikor még tekercsre rajzoltak. A mangarajzolót *mangakának* hívják. (漫

画家/まんが家). Ők hivatásos rajzolók, akik fél életüket mangák rajzolásával töltik.

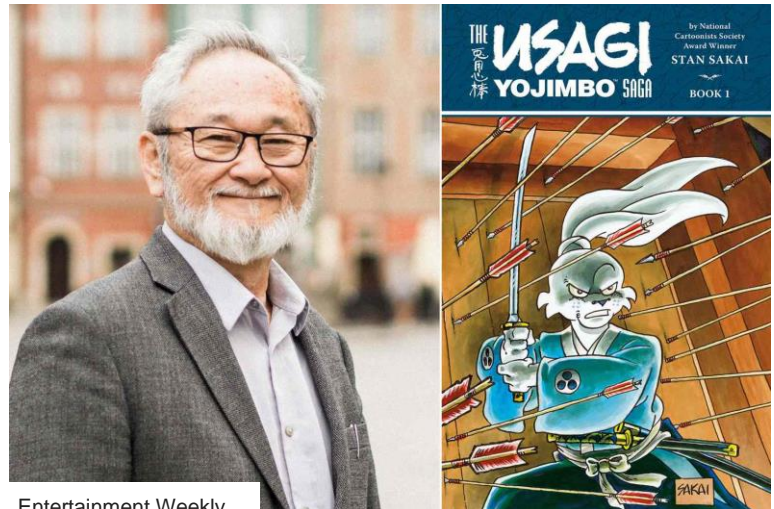
A mangákban a legtöbb történet a tinik közti szerelemről szól. Ezek közt vannak olyanok, melyek nem valók kiskorúaknak. De nekik is készült böven manga.

CBR

Ajánlásaim kiskorúaknak:

Usagi Yojimbo. Nagyon érdekes, szép japán mangasorozat, amely egy szamuráj

Entertainment Weekly

nyúlról (usagiról) szól, aki vándorol a régi Japánban szebbnél szebb tájakon, a 17. század végén, és különféle misztikus falvakba botlik bele, ahol mindig legyőzi a gonosz lelkeket.

Stan Sakai az írója, egy japán férfi, aki hároméves korában Hawaii-ra költözött a családjával, onnan meg San Franciscóba, ahol most is mangarajzolásal tölti az életét.

One piece. A *One Piece* egy kalózos manga, készült belőle anime (アニメ) is. Egy fiúról szól, aki meg szeretné szerezni a *KING OF THE PIRATES* címet magának.

IMDB

Több, mint 1100 mangán és animén keresztül hajszolja ezt a kitüntetést magának. Írója Oda Eiicsiró.

Ajánlásaim 15 éven felettieknek

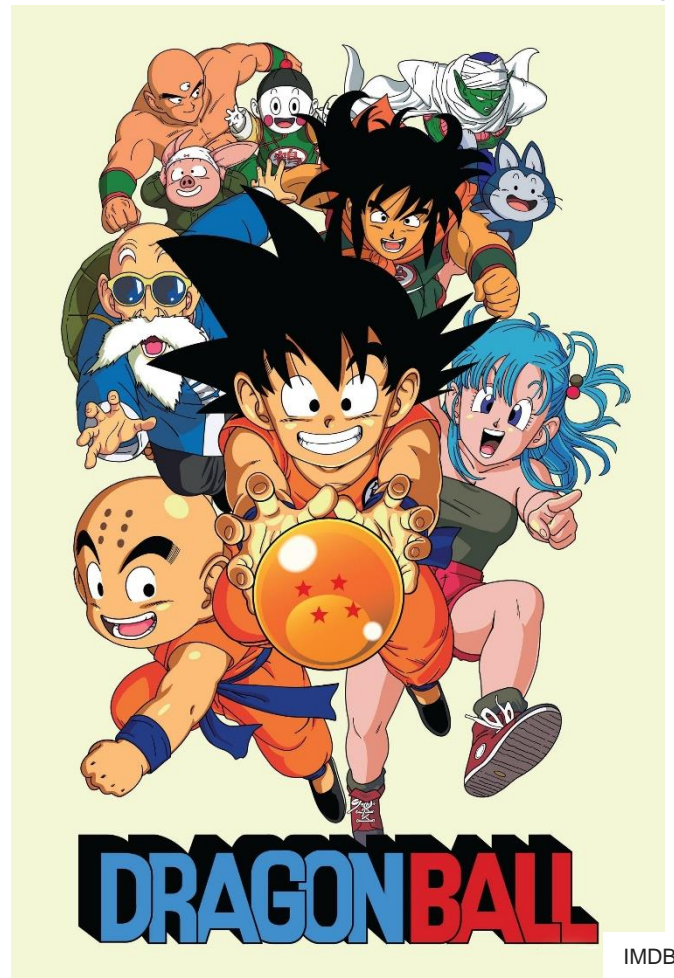
Spy x Family. Egy sok témát feldolgozó manga vicces, drámai jelenetekkel, némi erőszakkal. Rövid összefoglaló: A Kelet és Nyugat folytonosan harcban áll. Ezt Ostania kezdeményezte, a keleti ország. Twilightnak, egy westalisi kémnek kell elérnie, hogy e háború ne folytatódhasson. Egy „álcsaládot” alapítva közelebb kerülhet célpontjához: Donovan Desmondhoz. Az álcsalád minden tagja titkolja,

Disney Plus

hogy ki is ő valójában. Twilightnak fogalma sincs, hogy az új lánya egy telepata, az álfelesége pedig egy bérgyilkos. Ez a jelenleg futó manga és anime mostanában az egyik leghíresebbnek mondható. Tizenhárom kötetet keresztül olvashatunk Twilight kalandjairól, és nemsokára új kötetek is érkeznek. Írta: Tatsuya Endo.

Dragon Ball. Talán a leghíresebbnek mondható manga és anime, örök kedvenc. Goku életét követi végig, hogyan is válik igazi harcos-sá. A fő témája: Bulma, a főszereplő lány egy radart talált fel, amivel az összes sárkánygömböt meg tudja találni, akárhol is legyenek azok. Goku és Oolong, a malac, aki 5 percig más alakká tud változni, csatlakoznak hozzá, hogy

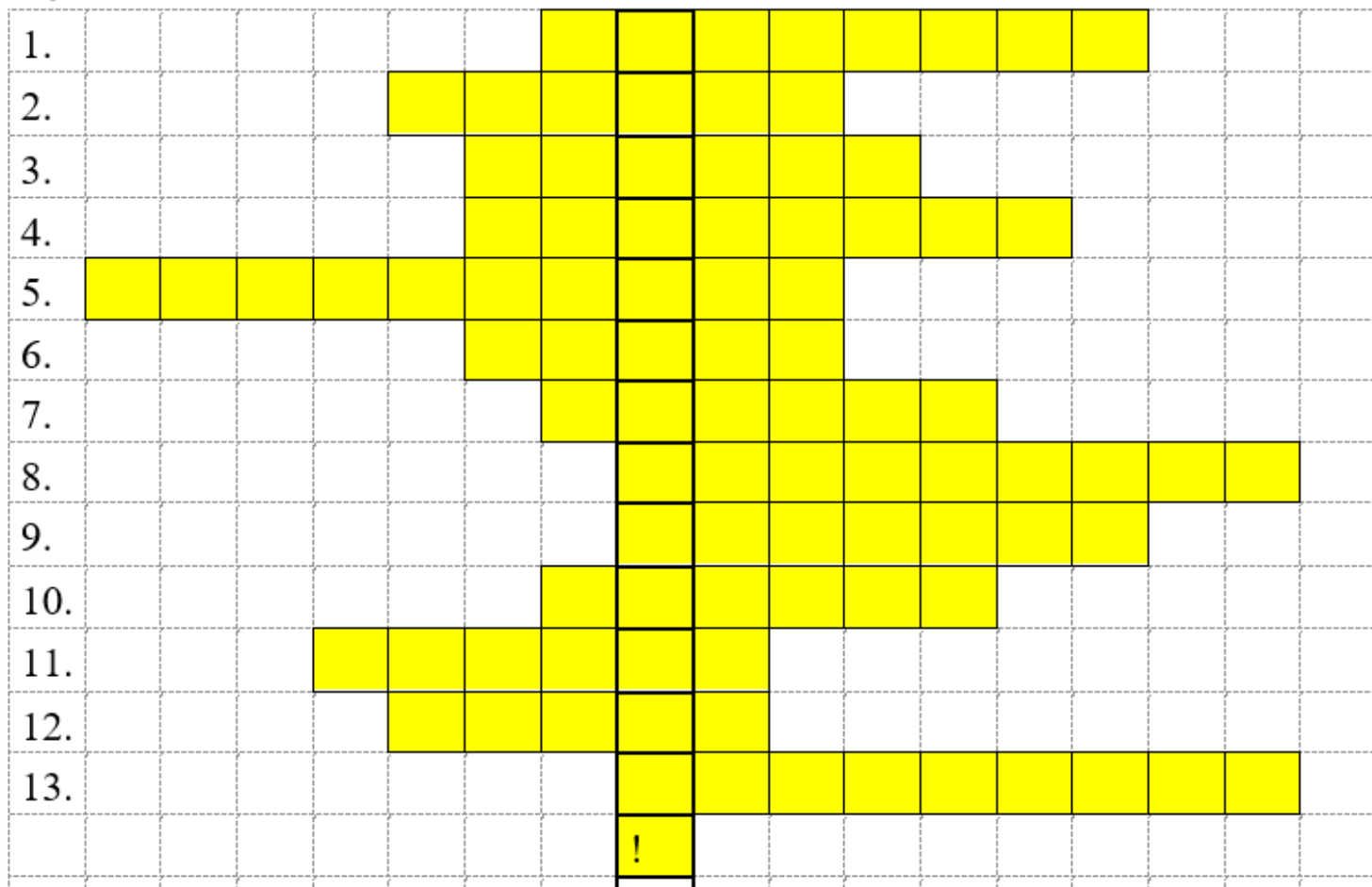

IMDB

mind a hét sárkánygömböt egyesítsék, és tudjanak kívánni egy legjobban vágyott kérést Shenlongtól, a legnagyobb sárkánytól. A Dragon Ball írója Toriyama Akira, aki most, sajnos március elején távozott el tőlünk.

(Ladányi Márk 5.a)

Iskolaismereti rejtvény csokiért

Kedves Kitöltők!

A megoldásokat az iskola falain belül keressétek! A nyereményért a portán lehet jelentkezni az újság kiadásától számított második péntekig.

Minden helyes kitöltő jutalomban részesül!
Fődíj: 1 tábla Milka csoki, 2. és 3. hely: Sportszelet, továbbiak: cukorkák.

Jó szórakozást a keresgéléshez!

a rejtvény készítője, Fekete Liza

1. A közetektől balra, alsó hónap.
2. "Csak ... forrásból!"
3. Nem szabad vízzel leönteni az égő ...!
4. Hány lépést tégy felfele, hogy eljuss a meccsre? (2007-2015)
5. Bejglike tanyájának száma.
6. Fém ez vajon? = itthon telelő, apró madár.
7. A Tsillag előtt: Babits ...

8. Ki mondta? „A tudományos ember mennyisége a nemzet igazi hatalma.”
(vezetéknév)
9. „A 144-es Cerberusa” = ... táborában (vezetéknév)
10. Iskolánk alapító igazgatójának vezetéknéve.
11. Bal oldalon a tábla felett figyel, hallgatja a muzsikát.
12. A táskák itt gyülekeznek általában.
13. Mer’ a Grund ...! (két szó)

A Tsillag

25. számát készítették:

Címlap, látvány: Mandrino Laura

Kultúr-ajánló: Izsó Robi, Kató Antal

Fényképek: Marton Sándor, Babits-honlap

Diák főszerkesztő: Srancsik Nóra

Felelős szerkesztő: Bodó Anna